

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta residuis capitibus libri Judicum, in quibus describitur Israëlitarum bina cædes, antequam vincerent Tribum Benjamin. Luctus Israël super strage Benjamin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 3.

Desumpta ex residuis capitibus libri Iudicum, in quibus describitur Israëlitarum bina cædes, antequam vincerent Tribum Benjamin. Luctus Israël super strage Benjamin.

N. 234. Considera 1. **E**t obstupesce: quod Israëlitæ ex motivo Justitiae, nempe ad vindicandum enorme crimen Gabaonitarum egressi, binâ priùs acie vieti sint permittente Deo, antequam vincendō malefactores triumpharent. Et verò hoc ipsum jam pridem admiratus est S. Greg. M. qui à S. Bernardinô citatus ait: *quid est, quod in ultione sceleris inflammatione zeli populus ardet, & iam priùs ipse prosternitur? sed dubium, quod sibi moverat, soluturus pergit afferendō: priùs purgandi sunt, per quos aliorum culpæ feriuntur, ut ipsi jam mundi propter ultionem veniant, qui aliorum vitia corrigere festinant.* Licet Thomas Didymas in sua persistens sententia negaret fidem resurrectioni Salvatoris, nullus tamen Apostolorum intra totius octidui spatum criminis hujus eum arguere est ausus: id planè ea de causa factum est, quod non dispar incredulitas eorum mentes tenuerit testante S. Lucâ c. 24. dum ibidem dicit: *& visa sunt ante illos sicut deliramentum verba ista, & non crediderunt illis.* Propheta regius afferit, audivisse se quondam Deum, hæc verba peccatori objicientem: *Quare tu enarras Justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? tu verò odisti disciplinam &c.* Psal. 49. q. d. Tunè alios de lege non servata arguas, & castiges, qui tam frequenter peccas in legem? mundari vis alios, ipse millenîs sordibûs conspurcatus? quare etiam æterna Patris sapientia, dum audiret Pharisæorum quærelas, super muliere in adulterio deprehensa motas, aliud non respondit, quam cujus meminit Joannes cap. 8. dicens: *Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.* ò Christiane! quid vides testucam in oculo fratris tui, & trabem, in oculo tuo non vides? quoties alios reprehendis nunc de hoc, nunc de alio vitio, & tamen si conscientiæ tuæ latebras exactius perscruteris, deprehendes: te paribus, aut etiam majoribus vitiis affectum esse: ejice ergo priùs trabem de oculo tuo, & tunc primum, si id Justitia vel charitas proximi exigit, progredere ad correctionem ejus. Cum filiis Israël venias in Domum Dei, & ibidem fleas coram Domino super propria peccata,

ante-

antequam ultrà exeras ad pugnam correctionis contra fratres tuos ; utque correctio majori cum fructu contingat : hinc pariter cum Israëlitis utere insidiis, sequens Doctrinam divi Pauli, in hoc Bello strenuissimi & expertissimi Duci: nunc arguendō, nunc obsecrandō, nunc increpandō in omni patientia & Doctrina &c. misce temporibus tempora, terroribus blandimenta. Dirum Magistri, pium Patris ostende affectum, ut admonet sanctiss. Legislator meus Pater Benedictus S. regulæ cap. 2.

Considera 2. Quām grandis fuerit luctus Israëlitatum super eorum clade filiorum de Tribu Benjamin : adeò, ut teste S. Scripturā cap. 21. v. 3. Magnō ululatu ceperint flere, dicentes : quare Domine Deus Israël factum est hoc malum in Populo tuo, ut hodie una Tribus auferetur à nobis &c. econtra perpende : quām parum doleas : tot hominum millia quotidie æternum perire. Flebat olim Christus Dominus Lucæ 19. videntis Civitatem Jerusalem prævidensque vindictam, quam esset aliquot abinde annis subitura. Flebat inquam, & amare desebat ruinam hujus Urbis Ille, qui tamen tam graviter offensus ab ea, merito ridere poterat. Et tu Christiane siccis oculis aspicias tot amicorum, tot benefactorum, à virtutis Christianæque pietatis via aberrantium exitia ? copiosis lacrymis Propheta regius mortem Saulis juratissimi sui hostis deploravit : & tu nec guttulam unam profundas, audiens tam frequentia cognatorum tuorum peccata, quibus illi animarum suarum mortem incurrunt ? nonne in belluam degenerâsse crederes illum hominem, qui stans in littore maris, cernensque oneratas hominibus naves submergi, ad compassionem non moveretur ? ah ! quot millia Christianorum hōc ipsō momentō jacent in undis vitiorum, & quis nostrūm est, qui ratione hujus vel unicum de corde trahat suspirium ? quot millions hominum aguntur præcipites in Tartarei maris flammis, & quis nostrūm est, qui tam grandi miseriâ commotus unicam horæ minutam compassivō fletu consumat ? si domus una vel stabulum conceptō igne ruinam minatur, non compatimur tantūm affectu, aut verbis, sed & factis. Quare si spes supersit extinguendi incendi, integræ civitates convolant, laboratur, sudatur in affundenda aqua. Sed quando integra Regna hæreticâ pravitate infecta, ad stygios transeunt rogos, nemo est, qui compassionis debitæ causâ lacrymulam profundat unam. Non ergo mirandum, si nobis adversa patientibus nemo sit, qui compatiatur, quā enim mensurâ mensi fueritis, remetietur robis.

T

FASCI.